

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 23. september 2016

Miljø- og fødevareministerens besvarelse af spørgsmål nr. 1068 (MOF alm. del) stillet den 29. august 2016 efter ønske fra Mette Bock (LA).

Spørgsmål nr. 1068

”Kan ministeren bekræfte, at Miljøklagenævnet dels har mulighed for at dispensere fra reglen om, at klager har opsættende virkning og dels har mulighed for at prioritere i sagsbehandlingen, så presserende sager går forud for mindre presserende sager?”

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Natur- og Miljøklagenævnet, som har oplyst følgende:

”Når en klage over en afgørelse har opsættende virkning betyder det, at afgørelsen ikke må udnyttes, før der er truffet afgørelse i klagesagen. Om en klage har opsættende virkning i forhold til en afgørelse afhænger af, hvilket lovgrundlag afgørelsen er truffet efter. Hvis man tager vandløbsloven som eksempel, vil en klage over f.eks. en reguleringsafgørelse have opsættende virkning. Det fremgår af vandløbslovens § 82, stk. 6, der indeholder lovens hovedregel om, at klage har opsættende virkning, medmindre Natur- og Miljøklagenævnet beslutter andet.

Natur- og Miljøklagenævnet isporsætter de indkomne klagesager i én af tre forskellige kategorier: fast track 1, fast track 2 eller øvrige sager. Isporsætningen afhænger af kompleksiteten af hver enkelt sag. Hvert spor har en fastsat maksimal sagsbehandlingstid. Nævnet behandler – inden for hvert enkelt spor – som udgangspunkt klager efter et alderskriterium, således at de først indkomne klagesager behandles før senere indkomne klagesager. Dette er med til at sikre, at færrest muligt sager får en meget lang sagsbehandlingstid. Natur- og Miljøklagenævnet inddrager oplysninger om sagers eventuelle hastende karakter i prioriteringen og har således mulighed for – i særlige tilfælde og efter en konkret vurdering – at fremrykke sagsbehandlingen af en konkret sag.”

Esben Lunde Larsen

/

Lone Faliu